

Foto: May Grethe Lerum

Jorunn snakkar som både politi og mor:Det nst ei «vaksine» mot det me foreldre fryktar mest

Jorunn Furuheim (39) møter nesten dagleg folk og gir råd om korleis dei kan halda ungane unna skråplanet. Heime har ho ein gut og ei jente, om få år blir ho tenåringsmamma.

Av May Grethe Lerum

Publisert: 04.12.20 19:53

?

Artikkelen er over 1 år gammel

For abonnentar

Sjølv om politidraumen hennar hadde vorte overført med morsmjølka for, veit ho at ingen barn er immune mot elendet ho arbeidar mot på jobben.

– Eg er bekymra! Både for at dei skal bli oer for lovbrot, og for at dei sjølve skal kryssa feil grenser. Det er ikkje sikkert at folk ser at det kan ramma meg også, når dei opplever meg med mine engasjerte åtvaringar, føredrag og gode råd, seier Jorunn.

Tjuveri-trend

Den høgreiste og blide kvinna leiar det førebyggjande politiarbeidet i distriktet. Nyleg rykka ho ut i media og åtvara foreldre om ein ny trend kalla «Borrowing», som spreier seg på Snapchat og TikTok.

Barn Imar kvarandre når dei stel i butikkar, og delar videoane for å få merksemd og respons.

– Ofte er motivet ikkje at dei ønskjer seg den sminka eller brusen eller kva deino stel, kanskje har dei til og med pengar å kjøpa for også. Eg trur motivet kan vera rein keisemd, at unge for å skapa spaning i kvardagen gjer tjuveri til ein slags sport.

ANNONSE

Tjuveritrenden kan generera endå alvorlegare lovbrot.

 Seksualiserte bilete og tjuveri-videoar er jo bevis på lovbrot, og kan nokbrukast som pressmiddel for å få den unge til å gjera stadig verre handlingar, seier ho.

Motgift mot alt

Jorunn meiner likevel at det nst ei «vaksine» som beskyttar og førebyggjer.

 Venskap er beste motgifta mot alt elende, frå mobbing til rus ogkriminalitet, konkluderer ho.

Politiet merkar det i sitt arbeid.

UTEKONTAKT: Jorunn Furuheim er politiet sin utekontakt i Sogndal kommune. Foto: Arkiv

 Me ser svært ofte at dei som har psykisk uhelse eller sklir ut i rus og lovbrothar ei kjensle av utanforskap – og kanskje alltid har sakna nære vener, seier ho.

Også Jorunn sin familie har erfart at det kan ta lang tid å få gode vener.

I Sogndal er venegruppene dessverre sett f\u00far barna m\u00f8ter til f\u00f8rsteskuledag. N\u00e4r barn, som hj\u00e4 oss, kjem i ein klasse der nesten alle dei andre har kjent kvarandre fr\u00e4 barnehagen i mange \u00e4r, er det ikkje lett \u00e4 f\u00e4 innpass.

Ho er klår på kvar ansvaret ligg.

– Me må invitera sjølve, og hjelpa ungane å skapa gode venskap.

Sjuk storesyster

Utanforskap er ei kjensle ho sjølv som barn også fekk smaka på.

– I Rakkestad tok veninnene mine til å interessera seg for festing då menærma oss tenåra, og dei gjerne hang etter eldre gutar med bil. Men eg våga ikkje. Eg hadde sett for mykje vondt og skremmande skje kring storesøstra mi, fortel Jorunn.

Veslejenta kjende seg som ei storesyster for si storesyster.

– Eg kunne ofte vera med i baksetet når mor og far starta sin Volvo 240 for åhente ho heim frå festar ho ikkje skulle vera på. Eg forstod ikkje som lita at dårlege val og låg impulskontroll var tidlege teikn på det som seinare skulle visa seg å vera ei diagnose, seier Jorunn.

Som vaksen fekk storesystera diagnose som bipolar, og med medisinsk hjelp har ho no bygd seg ein stødigare kvardag. I dag er Jorunn og systera nære.

 Eg er stolt over at ho lever med denne sjukdommen. Det er ein kamp kvardag, og har stor respekt for alle med psykiske diagnosar og alt dei strevar med.

Erfaringane frå oppveksten er med henne også i politiarbeidet.

Eg ser som politi systera mi i den som står der og ikkje vil leva meir, i densom utagerer,
 i den som rusar seg for å dempa angst og anna psykisk sjukdom, seier ho.

Elskar Knut S. og Mary K.

Sjølv om Jorunn prøvde seg litt på hotellfag, var det politidraumen som vann.

 Alle sa at ingen kjem inn på første forsøk, men det gjekk bra då eg først lameg i trening og søkte i 2002, seier ho.

Ho vart lei av låglandet i aust og drog til fjells som 18 åring, då møtte ho Knut Svensøy. Dei har halde i lag sidan.

 Då Knut ikkje ville ytta austover, sette eg eit ultimatum om at då skal eg i det minste ha fjordutsikt, seier Jorunn.

Det fekk ho til gagns der ho bur på «Sogndals tak» – Leite.

 Eg kan ofte framleis stå på verandaen og berre nyta kor vakker fjorden er. Den inspirerer meg. Eg kan ikkje leva utan Knut – og fjorden, seier ho.

Kanskje hadde det hadde halde hardt utan Mary Kay også, som ho sjeldan går ut utan. Leppene får ofte eit strøk rosa frå den ekstremt rosa nostalgiske og amerikanske merkevara.

- Eg er nok jålete, men skuldar litt på at når ein går så mykje i streng uniformtreng ein å mjuka opp litt, seier ho. At ho også har hatt ei attåtnæring i «jålebransjen» vil ho helst ikkje snakka for mykje om.
- Eg dreiv med hudpleie og sal av kosmetikk, tilstår ho likevel, konfrontertmed klåre bevis.

Boble-entusiast

Elles er det ikkje mykje muens ein kan tillata seg å nna når ein er prolert politileiar og jobbar i eit ganske lite miljø. Ho drikk seg ikkje småbrisen eller søkjer nye vener på utestader der ho elles både patruljerer, kontrollerer og arresterer. Ikkje blir ein så ofte invitert med i nye sosiale lag heller, fortel Jorunn.

- Det er nok slik at uniforma påverkar, sjølv om eg har mange andre sider ogmykje anna enn politi, seier ho.
- I arbeidet møter eg jo så mange spanande og ne folk som eg gjerne skulle vorte betre kjend med, men det er ikkje så naturleg å invitera privat, seier ho.

Ikkje fann ho ein klubb ho kunne melde seg inn i heller.

- Så då starta eg ein. I Boble-klubben møtes me på tvers av både yrke ognasjonalitet,
 seier Jorunn.
 Sjå kommentarar
- Eg går ut frå at dette ikkje er ein gjeng folkevogn-entusiastar som dreg på tur i

FI eire saker^{lag?}

Det stemmer, smiler ho. – Etter våre møter køyrer ingen.

Opplever svindelforsøk over heile landet: – Legg påmed ein gong

Dette huset sprengde alle rekordar: – No er alle sveitte og nøgde

Drammensfirma kjøper Sivabygget: – Eg er meir lystig og glad i dag enn i går

Naturvernforbundet startar opp att lokallag i Indre Sogn: – Me har

absolutt eit mål om å vera synlege

Årdal sin store verkebyll: Solceller kan bli den nye miljøtrusselen

Kommentarer til denne saken

Til toppen

Ansvarleg redaktør: <u>Arve Uglum</u> ● Adresse: Riverdalen 5, 6863 Leikanger ● Sentralbord: 57 65 60 00

- <u>Personvernpolicy / Informasjonskapsler</u> <u>Redaktørplakaten</u>
- Utgitt av AS Sogningen/Sogns Avis

Sogn Avis © 2022